
Mezipatra a týdenní workshop 2010

V průběhu měsíce listopadu 2010 měli někteří studenti a studentky Univerzity Karlovy možnost navštěvovat na katedře genderových studií velmi netypický a zajímavý kurz s názvem *GLBT filmová studia v transnacionální perspektivě*. Ráda bych se nyní (coby jedna ze studujících) prostřednictvím tohoto článku ohlédla za jeho nejdůležitější částí - týdenním workshopem - který je vždy velkou událostí pro celou naši katedru.

Kurz *GLBT filmová studia* (tedy studia zaměřená na gay, lesbická, bisexuální, transgender a queer tematiku) jsou naprosto výjimečná tím, že jsou koncipována jako meziuniverzitní spolupráce. Zatímco u nás v Praze probíhá kurz pro české studující pod vedením Kateřiny Kolářové, na George Washington University ve Washingtonu D.C. v USA probíhá jeho obdoba pro naše americké kolegy a kolegyně pod vedením Roberta McRuera. Kurzy sledují totožný syllabus a jejich vrcholem (nikoliv však zakončením) je přílet amerických studujících do Prahy v době konání filmového neheterosexuálního festivalu *Mezipatra*. Tím započíná velký společný týdenní workshop.

Letošní ročník workshopu byl nadměru vydařený. Skupina sedmnácti amerických studujících a zhruba stejného počtu jejich českých kolegů a kolegyně byla mimofádně pestrá a již na začátku bylo jasné, že naše vzájemná spolupráce bude velmi obohacující. Naše obavy z jazykové bariéry se rozplynuly již při první společné večeři v den zahájení festivalu, krátce po příletu skupiny Roberta McRuera.

Během následujícího týdne jsme všichni společně navštěvovali v kinech *Lucerna* a *Světlozor* filmy uváděné na queer filmovém festivalu *Mezipatra*. Pro neznalé pouze v krátkosti uvedu, že pojem „queer“ značí osvobození od tradičního vnímání sexuálních a genderových identit založených na neměnných kategoriích muž / žena, heterosexuální / homosexuální. Vždy v dopoledních hodinách jsme na naší „základně“ na Hůrce diskutovali filmy z předchozího dne, prezentovali je ve skupinách a snažili se na ně aplikovat teoretické texty týkající se GLBT tematiky. Naše názory se mnohdy diametrálně lišily a mnohdy jsme zase nacházeli společnou řeč. Celou dobu nás ale neopouštěla uvolněná a přátelská atmosféra plná humoru.

Společně jsme potom trávili i všechen ostatní volný čas mimo návštěvy kina a diskuze ve třídě – ať už třeba procházkami po městě a poznáváním památek, večerelemi nebo noční zábavou v klubech. Tento jeden listopadový týden byl pro nás nesmírně intenzivní, časově i fyzicky náročný, poznávaly se v něm a mísily dvě velmi odlišné kultury, vznikaly společné skvělé zážitky a navazovala přátelství.

Po skončení festivalu jsme se jen velmi těžko vyrovnávali s tím, že američtí studující se musí vrátit domů a my zase do klasického režimu. O tom, že pobyt našich amerických přátel tady v Praze byl pro ně velmi inspirující, svědčí i jedno povedené symposium konané ve Washingtonu a také natočení krátkého dokumentárního filmu *I am*. Nyní, po několika měsících, jsme všichni neustále v kontaktu prostřednictvím sociálních sítí (ti z nás, kteří je ještě před americkou invazí proklínali, si je posléze založili) a navzájem se inspirujeme.

Na tento výjimečný workshop (a potažmo i na celý kurz) budu osobně vzpomínat ještě velice dlouho a doufám, že v příštím zimním semestru se ho budu moci opět účastnit, alespoň jako návštěvnice zvenčí. Za nás všechny bych potom chtěla vzdát velké díky Kateřině Kolářové za každoroční práci, kterou s kurzem má, za její vedení, vstřícnost a za to, že nám umožnila setkat se se skvělými lidmi a prožít jeden opravdu báječný a nezapomenutelný týden a rovněž i Robertu McRuerovi, který totéž každoročně dělá pro svoje studenty v USA.

Blanka Veselá